

Bruksela, 8 lipca 2026 r.
(OR. en)

11644/26

EF 204
ECOFIN 979
DELECT 106

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	6 lipca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2026) 4640 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 6.7.2026 r. zmieniające regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2026) 4640 final.

Załącznik: C(2026) 4640 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.7.2026 r.
C(2026) 4640 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 6.7.2026 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 („rozporządzenie w sprawie CDPW”)¹ zharmonizowano prowadzenie rozrachunku papierów wartościowych w Unii oraz przepisy regulujące centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW). Jednym z celów rozporządzenia w sprawie CDPW jest zachęcanie do zapewnienia wysokiej wydajności rozrachunku transakcji na papierach wartościowych. W rozdziale III rozporządzenia w sprawie CDPW („Dyscyplina rozrachunku”) wprowadzono środki mające zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku i środki stosowane w odpowiedzi na takie przypadki oraz środki mające zachęcać uczestników rynku do rozrachunku transakcji w zamierzonej dacie rozrachunku. Środki te, powszechnie nazywane systemem dyscypliny rozrachunku, mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia stabilności finansowej, konkurencyjności unijnego rynku kapitałowego oraz jego atrakcyjności zarówno dla oszczędzających, jak i dla inwestorów. Skuteczny, wydajny i proporcjonalny system dyscypliny rozrachunku jest zgodny z założeniami unii oszczędności i inwestycji², której celem jest poprawa sposobu, w jaki system finansowy UE ukierunkowuje oszczędności na inwestycje produkcyjne, przy zapewnieniu obywatelom i przedsiębiorstwom szerszego wyboru efektywnych możliwości inwestycji i finansowania.

System dyscypliny rozrachunku łączy środki mające zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku (art. 6 rozporządzenia w sprawie CDPW) oraz środki stosowane w odpowiedzi na takie przypadki (art. 7 i 7a rozporządzenia w sprawie CDPW). Szczegóły techniczne systemu dyscypliny rozrachunku określono w prawie wtórnym, w szczególności w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229³.

Rozporządzeniem (UE) 2023/2845⁴ („rozporządzenie w sprawie CDPW zmienione w ramach programu REFIT”), które weszło w życie 16 stycznia 2024 r., zmieniono art. 6 ust. 5 i art. 7 ust. 10 rozporządzenia w sprawie CDPW przez powierzenie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) zadania opracowania, w ścisłej współpracy z członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), dwóch zestawów projektów regulacyjnych standardów technicznych. W szczególności w art. 6 ust. 5 rozporządzenia w sprawie CDPW zobowiązano ESMA do określenia środków mających zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, a przez to zwiększyć wydajność rozrachunku, natomiast w art. 7 ust. 10 rozporządzenia w sprawie CDPW zobowiązano ESMA do określenia, między innymi, szczegółów systemu monitorującego przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

² „Unia oszczędności i inwestycji. Strategia na rzecz zwiększenia zamożności obywateli i konkurencyjności gospodarczej w UE”, COM(2025) 124 final.

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku.

⁴ Rozporządzenie (UE) 2023/2845 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich.

UE podjęła również niedawno decyzję o skróceniu cyklu rozrachunku transakcji na papierach wartościowych do jednego dnia po dacie transakcji (tzw. T+1); odpowiednia zmiana rozporządzenia w sprawie CDPW będzie miała zastosowanie od dnia 11 października 2027 r.⁵ Istnieje silny związek między zmianami, które będą konieczne, aby umożliwić przejście na rozrachunek w cyklu T+1 a poprawą wydajności rozrachunku. Wdrożenie szybszych cykli rozrachunku wymaga większej wydajności, aby możliwe było przeprowadzenie procesów posttransakcyjnych w krótszym okresie. Zainteresowane strony⁶ zwracają uwagę, że przejście z obecnego cyklu rozrachunku w dniu T+2 na rozrachunek T+1 może skrócić czas dostępny na czynności posttransakcyjne w takim stopniu, że w standardowych godzinach pracy między końcem okna obrotu a rozpoczęciem okna rozrachunku na te czynności dostępne będą tylko dwie godziny. W związku z tym skrócenie cyklu rozrachunku wymaga dostosowań w całym procesie posttransakcyjnym, polegających na standaryzacji konwencji rynkowych i automatyzacji procesów. Umożliwi to rozrachunek transakcji do dnia T+1 i uniknięcie kar pieniężnych w przypadku transakcji, w odniesieniu do których nie przeprowadzono rozrachunku.

W sprawozdaniu⁷ na temat zalet i wad takiego posunięcia ESMA wskazał szereg niezbędnych dostosowań⁸ umożliwiających rozrachunek w cyklu T+1. Podobnie komitet sektorowy ds. T+1 – organ branżowy nadzorujący przygotowania rynku do rozrachunku w cyklu T+1 – opublikował plan działania T+1⁹. W planie tym, uwzględniającym obecne warunki rynkowe, określono główne zmiany i usprawnienia procesu niezbędne do pomyślnego wprowadzenia T+1 na unijnym rynku kapitałowym. ESMA wziął pod uwagę zalecenia komitetu sektorowego ds. T+1 zawarte w tym planie działania, jednak zdecydował się uwzględnić w swoich projektach regulacyjnych standardów technicznych jedynie te kwestie, których nie można rozwiązać za pomocą działań sektorowych i które wymagają uregulowania. Urząd uwzględnił zalecenia sektorowe dotyczące procesów zestawiania i potwierdzania, a także procesu rozrachunku, w przypadku których zapewnienie spójnego przejścia sektora na komunikację elektroniczną i elektroniczne przetwarzanie oferuje największe korzyści dla wydajności rozrachunku i pomyślnego przejścia na krótszy cykl rozrachunku.

W związku z powyższym 13 października 2025 r. ESMA przedłożył Komisji projekt regulacyjnego standardu technicznego, w którym proponuje się zmianę obowiązującego rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1229¹⁰ przez wprowadzenie środków, które wspierałyby wydajność rozrachunku w UE, a jednocześnie utorowałyby drogę do sprawnego wdrożenia rozrachunku w cyklu T+1 na unijnym rynku kapitałowym.

W tym kontekście rozporządzenie w sprawie CDPW, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem CDPW zmienionym w ramach programu REFIT, uprawnia Komisję do

⁵ Rozporządzenie (UE) 2025/2075 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do krótszego cyklu rozrachunku w Unii.

⁶ „T+1 settlement in Europe: Potential benefits and challenges” [Rozrachunek T+1 w Europie: potencjalne korzyści i wyzwania], AFME, wrzesień 2022 r.

⁷ Ocena ESMA dotycząca skrócenia cyklu rozrachunku w Unii Europejskiej, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA74-2119945925-1969, 18 listopada 2024 r. Sprawozdanie zostało opracowane na podstawie rozporządzenia w sprawie CDPW zmienionego w ramach programu REFIT.

⁸ Tamże. Zob. rozdział 3.3 „Szczegółowy opis przejścia na krótszy cykl rozrachunku”.

⁹ High-level Roadmap to T+1 securities settlement in the EU [Plan działania wysokiego szczebla dotyczący rozrachunku papierów wartościowych w cyklu T+1 w UE], Komitet sektorowy UE ds. T+1, 30 czerwca 2025 r.

¹⁰ Final Report on amendments to the RTS on settlement discipline [Sprawozdanie końcowe w sprawie zmian regulacyjnych standardów technicznych dotyczących dyscypliny rozrachunku], Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA74-2119945926-3430, 13 października 2025 r.

przyjęcia, po przedstawieniu projektów regulacyjnych standardów technicznych przez ESMA i zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010¹¹ („rozporządzenie w sprawie ESMA”), rozporządzenia delegowanego w sprawie dyscypliny rozrachunku.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

ESMA przeprowadził konsultacje publiczne¹² w okresie od 13 lutego 2025 r. do 14 kwietnia 2025 r. Poza odpowiedziami¹³ udzielonymi w ramach tych konsultacji zmiany zaproponowane przez ESMA opierają się na jego niedawnych doświadczeniach w zakresie wdrażania środków dyscypliny rozrachunku i sektorowego planu działania dotyczącego T+1 oraz na współpracy z Komitetem ds. Infrastruktur Rynku i Płatności ESBC. W piśmie do ESMA Komitet ds. Płatności i Infrastruktur Rynku przyjął do wiadomości stanowisko ESMA, aby na obecnym etapie nie wprowadzać obowiązku stosowania jednego standardu komunikacji w obszarze przydziałów i potwierdzeń. Komitet ds. Płatności i Infrastruktur Rynku był jednak zdania, że nie powinno to odwracać uwagi od dalszych wysiłków na rzecz standaryzacji. ESMA uznał w tekście korzyści płynące ze standaryzacji.

Wraz z projektem regulacyjnych standardów technicznych oraz zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia w sprawie ESMA Urząd przekazał Komisji ocenę skutków, w tym analizę¹⁴ kosztów i korzyści dotyczących projektu standardów regulacyjnych.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Uprawnienie do przyjęcia rozporządzenia delegowanego Komisji zostało ustanowione w art. 6 ust. 5 i art. 7 ust. 10 rozporządzenia w sprawie CDPW. Na podstawie art. 6 ust. 5 Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia środków mających zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, aby zwiększyć wydajność rozrachunku. Na podstawie art. 7 ust. 10 Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółów systemu monitorującego przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz sprawozdania dotyczącego przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku. Wypełnienie tych uprawnień wymaga zmian w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229 (zwanym dalej „regulacyjnymi standardami technicznymi”) w drodze zmieniającego rozporządzenia delegowanego.

W zmieniającym rozporządzeniu delegowanym wprowadza się do regulacyjnych standardów technicznych następujące zmiany:

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

¹² Dokument konsultacyjny w sprawie zmian regulacyjnych standardów technicznych dotyczących dyscypliny rozrachunku, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA74-2119945925-2117.

¹³ Streszczenie odpowiedzi udzielonych w ramach konsultacji publicznych znajduje się w załączniku „Annex I – Summary of the responses to the consultation” [Załącznik I – Streszczenie odpowiedzi udzielonych w ramach konsultacji”] w sprawozdaniu końcowym w sprawie zmian regulacyjnych standardów technicznych dotyczących dyscypliny rozrachunku, Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA74-2119945926-3430, 13 października 2025 r.

¹⁴ Zob. załącznik III. Final Report on amendments to the RTS on settlement discipline [Sprawozdanie końcowe w sprawie zmian regulacyjnych standardów technicznych dotyczących dyscypliny rozrachunku], Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, ESMA74-2119945926-3430, 13 października 2025 r.

- w art. 1 określono następujące zmiany regulacyjnych standardów technicznych:
 - w art. 1 pkt 1 zmienia się art. 2 regulacyjnych standardów technicznych. Dodano transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub transakcje zwrotne sprzedaż-kupno do wykazu transakcji, które należy określić w instrukcjach przydziału papierów wartościowych lub środków pieniężnych, oraz rozszerzono wykaz pozycji określonych w przydziałach przesyłanych przez klientów profesjonalnych do firm inwestycyjnych w celu dostosowania ich do pól zestawiania w instrukcji rozrachunku. W zmianach określono również szczegółowe wymogi techniczne mające zapewnić sprawną komunikację w procesie rozrachunku. W zmianie art. 2 ust. 2 regulacyjnych standardów technicznych określono terminy przysyłania pisemnych informacji o przydziale i pisemnych potwierdzeń. Ponadto zmiana art. 2 ust. 3 regulacyjnych standardów technicznych nakłada na firmy inwestycyjne obowiązek zapewnienia, aby ich klienci profesjonalni przekazywali dane referencyjne rozrachunku w standardowym formacie elektronicznym nadającym się do odczytu maszynowego oraz aby informacje te były aktualizowane;
 - art. 1 pkt 2 zastępuje art. 3 regulacyjnych standardów technicznych oraz przewiduje, że firmy inwestycyjne wymagają, aby klienci detaliczni przysyłali im wszystkie istotne informacje na temat rozrachunku nie później niż do godz. 23:00 czasu środkowoeuropejskiego w dniu roboczym, w którym przeprowadzono transakcję;
 - w art. 1 pkt 3 zmienia się art. 5 ust. 4 przez dodanie transakcji zwrotnych kupno-sprzedaż i transakcji zwrotnych sprzedaż-kupno do wykazu rodzajów transakcji, które uczestnicy CDPW powinni określić w swoich instrukcjach rozrachunku. Zmiana art. 5 ust. 4 regulacyjnych standardów technicznych zobowiązuje uczestników CDPW do określenia w ich instrukcjach rozrachunku miejsca transakcji, w którym przeprowadzono operacje leżące u podstaw rozliczeń. W nowym art. 5 ust. 5 regulacyjnych standardów technicznych określono harmonogram przekazywania przez uczestników CDPW instrukcji rozrachunku;
 - w art. 1 pkt 4 zmienia się art. 8 lit. b) regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, że wstrzymana instrukcja rozrachunku może zostać całkowicie lub częściowo zwolniona;
 - art. 1 pkt 5 zastępuje art. 10 regulacyjnych standardów technicznych i wprowadza wymóg, aby CDPW umożliwiały automatyczny częściowy rozrachunek, oraz warunki jego stosowania;
 - w art. 1 pkt 6 zmienia się art. 11 ust. 4 regulacyjnych standardów technicznych w celu upoważnienia CDPW do oferowania uczestnikom rozrachunku w systemie rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym albo przynajmniej trzech sesji rozrachunkowych w każdym dniu roboczym;
 - art. 1 pkt 7 zastępuje art. 12 regulacyjnych standardów technicznych i zobowiązuje CDPW do ułatwiania swoim uczestnikom dostępu do śróddziennego kredytu gotówkowego pod zabezpieczenie za pomocą funkcji automatycznego ustanawiania zabezpieczenia;
 - w art. 1 pkt 8 zmienia się art. 13 ust. 1 lit. a) regulacyjnych standardów technicznych oraz szczegóły dotyczące systemu monitorującego przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku w celu doprecyzowania, że powód

nieprzeprowadzenia rozrachunku powinien opierać się na informacjach, do których CDPW ma bezpośredni dostęp lub które zostały mu przekazane przez jego uczestników. Zmiana art. 13 ust. 1 lit. d) regulacyjnych standardów technicznych polega na dodaniu transakcji zwrotnych kupno-sprzedaż i transakcji zwrotnych sprzedaż-kupno do rodzaju transakcji, których może dotyczyć nieprzeprowadzenie rozrachunku. Nowy art. 13 ust. 1a regulacyjnych standardów technicznych nakłada na uczestników CDPW obowiązek zgłaszania CDPW głównych powodów zaistnienia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz środków zastosowanych w odpowiedzi na takie przypadki. Ponadto zmiana art. 13 ust. 2 regulacyjnych standardów technicznych wymaga, aby CDPW i uczestnicy, którzy mają najistotniejszy wpływ na system rozrachunku nie tylko analizowali główne powody zaistnienia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku (jak ma to miejsce obecnie), ale również określali, w jaki sposób zostaną one usunięte;

- w art. 1 pkt 9 zmienia się art. 14 regulacyjnych standardów technicznych, w szczególności zmienia się:
 - art. 14 ust. 1 regulacyjnych standardów technicznych w celu zobowiązania CDPW do przekazywania właściwym i odpowiednim organom informacji, o których mowa w załączniku I do regulacyjnych standardów technicznych, w tym informacji o środkach, które CDPW i ich uczestnicy planują zastosować lub zastosowali w celu poprawy wydajności rozrachunku;
 - art. 14 ust. 2 regulacyjnych standardów technicznych w celu zobowiązania CDPW do monitorowania środków, które CDPW i ich uczestnicy planują zastosować lub zastosowali w celu poprawy wydajności rozrachunku;
 - art. 14 ust. 3 regulacyjnych standardów technicznych w celu zobowiązania CDPW do przekazywania właściwym organom informacji, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, w standardowym formacie elektronicznym – ustrukturyzowanym w taki sposób, aby aplikacje mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane;
- w art. 1 pkt 10 sprostowano odniesienie w art. 23 ust. 2 regulacyjnych standardów technicznych;
- w art. 1 pkt 11 zmienia się załącznik I do regulacyjnych standardów technicznych i określa się informacje o przypadkach nieprzeprowadzenia rozrachunku, które mają być zgłaszane przez CDPW właściwym organom i odpowiednim organom. W tabeli 2 w załączniku I do regulacyjnych standardów technicznych dodano transakcje zwrotne kupno-sprzedaż i sprzedaż-kupno oraz miejsce transakcji w odniesieniu do każdego rodzaju instrumentu finansowego wymienionego w tej tabeli przedstawiającej dane dzienne dotyczące przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku;
- w art. 1 pkt 12 uchyla się załącznik II do regulacyjnych standardów technicznych;
- w art. 1 pkt 13 zmienia się załącznik III do regulacyjnych standardów technicznych w celu rozszerzenia zakresu danych, które mają być zgłaszane w odniesieniu do różnych rodzajów instrumentów finansowych, dotyczących wartości i wolumenu przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, oraz w celu dodania pola dotyczącego głównych powodów nieprzeprowadzenia rozrachunku i proponowanych środków zastosowanych w odpowiedzi na takie przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku;

- w art. 2 określono datę wejścia w życie i daty rozpoczęcia stosowania różnych środków.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 6.7.2026 r.

zmieniające regulacyjne standardy techniczne określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012¹, w szczególności jego art. 6 ust. 5 oraz art. 7 ust. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2075² zmieniono art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 przez wyłączenie z zakresu stosowania tego przepisu transakcji zwrotnych kupno-sprzedaż i transakcji zwrotnych sprzedaż-kupno. Należy zatem zaktualizować określony w art. 2 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 wykaz rodzajów transakcji, które należy przedłożyć w ramach pisemnych informacji o przydziale.
- (2) Doświadczenia zdobyte od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 uwypukliły znaczenie ujednolicenia w jak największym stopniu pól danych wymaganych na potrzeby przydziałów i potwierdzeń z polami danych wymaganymi na potrzeby instrukcji rozrachunku. Doświadczenie to pokazało również, że aby uniknąć dokonywania na późnym etapie procesu rozrachunku dostosowań, które są szczególnie problematyczne w kontekście skróconego cyklu rozrachunku, informację o miejscu rozrachunku należy przekazywać na jak najwcześniejszym etapie tego procesu.
- (3) Aby zapewnić możliwość niezwłocznego rozrachunku transakcji, firmy inwestycyjne powinny wymagać od klientów profesjonalnych przekazywania dokładnych i aktualnych danych statycznych lub referencyjnych, w tym informacji na temat rachunków, na których mogą być dokonywane zapisy zwiększające stan instrumentów finansowych i środków pieniężnych, właściwego rynku lub miejsca rozrachunku oraz powierników lub pośredników, za pośrednictwem których ma być prowadzona komunikacja, z odpowiednim wyprzedzeniem przed zamierzoną datą rozrachunku.

¹ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2075 z dnia 8 października 2025 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do krótszego cyklu rozrachunku w Unii (Dz.U. L, 2025/2075, 14.10.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2075/oj>).

Z tego samego powodu wymóg ten powinien mieć również zastosowanie do informacji na temat rozrachunku przesyłanych przez klientów detalicznych.

- (4) Aby utrzymać wysoką wydajność rozrachunku w miarę wzrostu wolumenu transakcji oraz zapewnić terminowy rozrachunek transakcji, należy zapewnić powszechne stosowanie przetwarzania bezpośredniego (STP) na całym rynku. W tym celu zarówno bezpośredni, jak i pośredni uczestnicy rynku powinni dysponować wewnętrzną automatyzacją, która jest konieczna, aby móc w pełni korzystać z dostępnych rozwiązań STP. Należy zatem zastąpić obecną możliwość przesyłania przez klientów profesjonalnych pisemnych informacji o przydziale i pisemnych potwierdzeń drogą elektroniczną wymogiem, aby firmy inwestycyjne zapewniały przekazywanie takich informacji w formacie elektronicznym i nadającym się do odczytu maszynowego.
- (5) Ponadto korzyści płynących z STP nie będzie można w pełni zrealizować, jeżeli uczestnicy rynku będą nadal stosować własne lub krajowe standardy wymiany komunikatów, podczas gdy centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW) działają w oparciu o międzynarodowe otwarte procedury i standardy komunikacji. Aby promować interoperacyjność i wydajność, wykorzystanie międzynarodowych otwartych procedur i standardów komunikacji dotyczących komunikatów i danych referencyjnych należy rozszerzyć na przekazywanie informacji o przydziale i potwierdzeń.
- (6) Przejście na krótszy cykl rozrachunku nie powinno prowadzić do migracji rozrachunku na dużą skalę z systemów obrotu na rynki pozagiełdowe. Dlatego też CDPW i ich uczestnicy powinni w swoich instrukcjach rozrachunku stosować pole, w którym wskazuje się miejsce transakcji, aby wspierać monitorowanie i zgłaszanie przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.
- (7) Rozporządzeniem (UE) 2025/2075 zmieniono art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, skracając cykl rozrachunku po dokonaniu transakcji z dwóch dni roboczych do jednego. Zmiana ta wymaga dostosowań w całym procesie posttransakcyjnym, w szczególności w odniesieniu do istniejącej możliwości przewidzianej w art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/1229³, zgodnie z którą klienci profesjonalni przekazują firmom inwestycyjnym pisemne informacje o przydziale i pisemne potwierdzenia przed godziną 12:00 czasu środkowoeuropejskiego w dniu roboczym następującym po dniu roboczym, w którym przeprowadzono transakcję. Terminowe przekazywanie instrukcji rozrachunku ma zasadnicze znaczenie dla umożliwienia CDPW zwiększenia efektywności operacyjnej i maksymalizacji kompensowania w związku z przejściem na rozrachunek w cyklu T+1. W tym kontekście niektóre CDPW prowadzą fazy rozrachunku, podczas których wykorzystuje się algorytmy optymalizacyjne, aby dokonać rozrachunku jak największej liczby transakcji. CDPW powinny zachęcać uczestników, którzy chcą skorzystać z takiej optymalizacji, do składania instrukcji rozrachunku przed godz. 23:59 czasu środkowoeuropejskiego w dniu zawarcia transakcji. Przekazanie instrukcji rozrachunku po tym terminie nie powinno jednak uniemożliwiać CDPW przetwarzania tych instrukcji rozrachunku ani prowadzić do nałożenia kar

³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku (Dz.U. L 230 z 13.9.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/1229/oj).

pieniężnych, które mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

- (8) W celu dalszego wspierania wydajności rozrachunku oraz zapewnienia przyspieszenia i automatyzacji procesów, czego wymaga skrócony cykl rozrachunku, wszystkie CDPW powinny oferować funkcję umożliwiającą automatyczny częściowy rozrachunek. Ponieważ jednak funkcja ta nie jest konieczna we wszystkich przypadkach, uczestnicy transakcji powinni mieć możliwość rezygnacji z niej.
- (9) Różne sposoby rozrachunku oferują różne korzyści. Rozrachunek brutto w czasie rzeczywistym pozwala minimalizować ryzyko kontrahenta, ograniczać ekspozycję kredytową oraz skuteczniej zarządzać płynnością, natomiast sesje rozrachunkowe pozwalają osiągnąć efektywność operacyjną dzięki kompensowaniu. CDPW powinny zatem oferować jedną z trzech możliwości: rozrachunek brutto w czasie rzeczywistym, przynajmniej trzy sesje rozrachunkowe w każdym dniu roboczym lub połączenie obu tych rozwiązań.
- (10) CDPW powinny posiadać solidne i wydajne funkcje systemu oraz strategie i procedury, które umożliwiają im ułatwianie przeprowadzania rozrachunku w zamierzonej dacie rozrachunku i motywowanie do przeprowadzania rozrachunku w taki sposób. Skuteczny wkład, jaki w wydajność rozrachunku mają automatyczny częściowy rozrachunek oraz mechanizm wstrzymania i zwolnienia, stał się oczywisty od czasu zastosowania systemu dyscypliny rozrachunku. Należy zatem usunąć odstępstwo od określonych środków stosowanych w celu zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, określonych w art. 12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229.
- (11) Udzielanie śróddziennego kredytu gotówkowego zabezpieczonego w pieniądzu banku centralnego lub w pieniądzu banku komercyjnego zapewnia znaczną płynność na potrzeby rozrachunku. Korzyści te mogą mieć ogromne znaczenie podczas początkowego wdrażania krótszego cyklu rozrachunku. Dlatego też CDPW powinny ułatwiać swoim uczestnikom dostęp do śróddziennego kredytu gotówkowego pod zabezpieczenie za pomocą funkcji automatycznego ustanawiania zabezpieczenia. Wymóg ten nie powinien mieć zastosowania do CDPW posiadających licencję bankową, które bezpośrednio udzielają swoim uczestnikom śróddziennego kredytu gotówkowego pod zabezpieczenie, a nie tylko ułatwiają dostęp do takiej funkcji.
- (12) Aby umożliwić CDPW zidentyfikowanie podstawowych przyczyn nieprzeprowadzenia rozrachunku, CDPW powinny wymagać, aby uczestnicy informowali je o głównych powodach zaistnienia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz o środkach zastosowanych w celu zapobieżenia takim przypadkom. Ponadto w świetle zmian wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2025/2075, w którym powierzono Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) zadanie ścisłego monitorowania wydajności rozrachunku transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu w systemach obrotu lub poza nimi, konieczne jest dodanie transakcji zwrotnych kupno-sprzedaż i transakcji zwrotnych sprzedaż-kupno do wykazu transakcji, które mają być objęte monitorowaniem przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.
- (13) Aby dokonać ustaleń roboczych z uczestnikami w celu ograniczenia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, CDPW powinny być w stanie identyfikować uczestników, którzy generują przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, które mogą mieć znaczące skutki. W celu zidentyfikowania takich uczestników CDPW powinien brać pod uwagę udział przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku generowanych

przez danego uczestnika w całkowitym wolumenie i wartości instrukcji rozrachunku przetwarzanych na poziomie systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW. W innym razie mniejsi uczestnicy z niewielką liczbą transakcji mogliby znaleźć się na liście uczestników generujących największą liczbę i wartość przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, gdyby ich wskaźnik nieprzeprowadzenia rozrachunku rozpatrywano w wartościach bezwzględnych.

- (14) Monitorowanie przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku i reagowanie na nie jest wspólnym wysiłkiem podejmowanym z udziałem właściwych i odpowiednich organów, CDPW i ich uczestników. CDPW powinny zatem regularnie informować właściwy organ i odpowiednie organy o rozwoju sytuacji w zakresie przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w prowadzonym przez siebie systemie rozrachunku oraz o środkach zastosowanych w odpowiedzi na takie przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku. Z tego samego powodu CDPW powinny zapewnić, aby ich uczestnicy podejmowali planowane wysiłki na rzecz poprawy wydajności rozrachunku.
- (15) Aby umożliwić bardziej szczegółowe monitorowanie wydajności rozrachunku, CDPW powinny zgłaszać uczestników o największej skali przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku pod względem wolumenu i wartości przetworzonych instrukcji rozrachunku. Z tego samego powodu CDPW powinny zgłaszać dane dotyczące przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku z uwzględnieniem bardziej szczegółowych kategorii transakcji, niezależnie od tego, czy transakcje są przeprowadzane w systemach obrotu, czy poza nimi, oraz czas trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w podziale na rodzaje instrumentów finansowych.
- (16) W świetle zasady uproszczenia i zmniejszenia obciążeń ważne jest, aby unikać potencjalnego powielania wymogów sprawozdawczych. Z tego powodu oraz biorąc pod uwagę, że informacje te są już zawarte w składanych przez CDPW sprawozdaniach miesięcznych, należy znieść wymóg składania przez CDPW sprawozdań rocznych dotyczących przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku. W razie potrzeby właściwy organ powinien mieć możliwość żądania od CDPW zwiększenia częstotliwości składania sprawozdań i dodatkowych informacji na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.
- (17) Aby zapewnić wyższy poziom przejrzystości, CDPW powinny publikować dane dotyczące przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w podziale na rodzaje instrumentów finansowych, główne powody zaistnienia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz proponowane środki zastosowane w odpowiedzi na takie przypadki.
- (18) Dostosowania strukturalne i organizacyjne wymagane w związku z przejściem na krótszy cykl rozrachunku wymagają przyjęcia zróżnicowanego podejścia do dat rozpoczęcia stosowania poszczególnych przepisów niniejszego rozporządzenia delegowanego. W szczególności należy odroczyć datę rozpoczęcia stosowania przepisów zawierających wymogi dotyczące rozwoju systemów informatycznych, w tym funkcji CDPW mających zwiększyć wydajność rozrachunku. Jednocześnie przepisy wprowadzające krótsze ramy czasowe dla procesów poprzedzających rozrachunek, które wspierają przejście na cykl rozrachunku T+1, powinny zacząć obowiązywać na wcześniejszym etapie, tak aby uczestnicy rynku mieli wystarczająco dużo czasu na przeprowadzenie testów z dużym wyprzedzeniem przed przejściem na cykl rozrachunku T+1.
- (19) Inne zmiany, w szczególności te dotyczące zgłaszania i ujawniania przez CDPW danych dotyczących przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, powinny zacząć

obowiązywać kilka miesięcy przed przejściem na cykl rozrachunku T+1 określonym w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Ponieważ ESMA ma na żądanie Komisji przedkładać sprawozdania dotyczące wydajności rozrachunku, kluczowe znaczenie mają odpowiednie informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku przed przejściem na cykl rozrachunku T+1 i po tym przejściu. W tym kontekście należy zapewnić CDPW i uczestnikom rynku wystarczająco dużo czasu, aby umożliwić im zgłaszanie danych zgodnie z dodatkowymi parametrami określonymi w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia delegowanego, a jednocześnie przewidzieć wystarczająco długi okres obserwacji, aby w sposób miarodajny ocenić wpływ na wydajność rozrachunku przed przejściem na krótszy okres rozrachunku i po nim.

- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229.
- (21) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez ESMA.
- (22) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych z nim kosztów i korzyści w dokumencie konsultacyjnym oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁴. Ponadto przy opracowywaniu zaleceń ESMA współpracował z Komitetem ds. Infrastruktur Rynku i Płatności Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1229

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/1229 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w akapicie pierwszym wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w lit. a) dodaje się pkt (vi) w brzmieniu:

„(vi) transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub transakcje zwrotne sprzedaż-kupno;”;
 - 2) uchyla się lit. i)–k);
 - 3) dodaje się lit. m)–p) w brzmieniu:

„m) wynikającą z rozrachunku kwotę środków pieniężnych, która ma zostać dostarczona lub otrzymana;

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- n) identyfikator uczestnika, który dostarcza instrumenty finansowe lub środki pieniężne;
- o) identyfikator uczestnika, który otrzymuje instrumenty finansowe lub środki pieniężne;
- p) miejsce rozrachunku (»PSET«).”;

(ii) akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„Klienci profesjonalni przesyłają pisemne informacje o przydziale za pomocą znormalizowanej metody komunikacji elektronicznej ustrukturyzowanej tak, aby aplikacje mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę.

Firmy inwestycyjne, które otrzymały potwierdzenie wykonania zlecenia transakcji złożonego przez klienta profesjonalnego, zapewniają za pomocą ustaleń umownych, aby klient profesjonalny w terminach określonych w ust. 2 pisemnie potwierdził, że akceptuje warunki transakcji, przy użyciu standardowej metody komunikacji elektronicznej ustrukturyzowanej tak, aby aplikacje mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę. To pisemne potwierdzenie można również zawrzeć w pisemnej informacji o przydziale.

Stosowanie metod komunikacji, które nie są ustrukturyzowane, a tym samym uniemożliwiają aplikacjom identyfikację, rozpoznawanie i pozyskiwanie w łatwy sposób zarówno określonych danych, w tym poszczególnych stwierdzeń faktów, jak i ich wewnętrznej struktury, jest dozwolone wyłącznie w przypadku tymczasowej niedostępności technicznej lub zakłóceń w świadczeniu usług, pod warunkiem że takie okoliczności zostaną należycie udokumentowane i usunięte bez zbędnej zwłoki.

Firmy inwestycyjne wymagają od swoich klientów profesjonalnych, aby przesyłali pisemną informację o przydziale i pisemne potwierdzenie przy użyciu międzynarodowych otwartych procedur i standardów komunikacji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

Firmy inwestycyjne wymagają od swoich klientów profesjonalnych, aby stosowali dla środków pieniężnych poziomy tolerancji określone przez odpowiedni CDPW zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia przy zgłaszaniu w ich pisemnych informacjach o przydziale całkowitej kwoty środków pieniężnych, która ma zostać dostarczona lub otrzymana.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Klienci profesjonalni zapewniają, aby firma inwestycyjna otrzymywała pisemne informacje o przydziale i pisemne potwierdzenia, o których mowa w ust. 1, jak najszybciej i nie później niż do godz. 23:00 czasu środkowoeuropejskiego w dniu roboczym, w którym przeprowadzono transakcję.

Firmy inwestycyjne potwierdzają otrzymanie pisemnych informacji o przydziale i pisemnych potwierdzeń w terminie dwóch godzin od ich otrzymania. Firmy inwestycyjne, które otrzymują pisemną informację o przydziale i pisemne potwierdzenie na mniej niż godzinę przed końcem ich dnia roboczego, potwierdzają otrzymanie pisemnej informacji o przydziale i pisemnego

potwierdzenia najpóźniej godzinę po rozpoczęciu godzin pracy w następnym dniu roboczym.

3. Firmy inwestycyjne wymagają od swoich klientów profesjonalnych, aby wszystkie dane referencyjne niezbędne do rozrachunku transakcji dostarczali w standardowym formacie elektronicznym i ustrukturyzowane w taki sposób, aby aplikacje mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę. Firmy inwestycyjne wymagają również od swoich klientów profesjonalnych, aby aktualizowali te dane referencyjne z odpowiednim wyprzedzeniem, by zapewnić terminowy rozrachunek transakcji. Firmy inwestycyjne, które otrzymują informacje, o których mowa w ust. 1, przed terminem, o którym mowa w ust. 2, mogą pisemnie ustalić ze swoimi klientami profesjonalnymi, że nie ma potrzeby przysyłania odnośnych pisemnych informacji o przydziale i pisemnych potwierdzeń.”;

- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Środki dotyczące klientów detalicznych

Firmy inwestycyjne wymagają, aby ich klienci detaliczni przysyłali im wszystkie istotne informacje na temat rozrachunku dotyczące transakcji, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jak najszybciej i nie później niż do godz. 23:00 czasu środkowoeuropejskiego w dniu roboczym, w którym przeprowadzono transakcję, chyba że dany klient posiada odpowiednie instrumenty finansowe i środki pieniężne w tej samej firmie inwestycyjnej.”;

- 3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Oprócz pól, o których mowa w ust. 3, CDPW wymagają od swoich uczestników stosowania w ich instrukcjach rozrachunku następujących pól:

- a) pola, w którym wskazuje się rodzaj transakcji w oparciu o następującą taksonomię:
- (i) nabycie lub sprzedaż papierów wartościowych;
 - (ii) operacje z zakresu zarządzania zabezpieczeniami;
 - (iii) operacje udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych;
 - (iv) transakcje odkupu;
 - (v) transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub transakcje zwrotne sprzedaż-kupno;
 - (vi) inne transakcje (które można zidentyfikować za pomocą bardziej szczegółowych kodów ISO podanych przez CDPW);
- b) pola, w którym wskazuje się miejsce transakcji i w którym należy podać kod identyfikacyjny rynku („MIC”) systemu obrotu, w którym przeprowadzono operacje leżące u podstaw rozliczeń.

Do celów lit. b) jeżeli MIC nie ma zastosowania, aby wypełnić odpowiednie pole uczestnicy stosują inne kody oparte na międzynarodowych otwartych procedurach i standardach komunikacji dotyczących komunikatów i danych

referencyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 34 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. CDPW wymagają od uczestników, aby przysyłali instrukcje rozrachunku jak najszybciej, a w miarę możliwości do godz. 23:59 czasu środkowoeuropejskiego w dniu roboczym, w którym przeprowadzono transakcję.”;

4) art. 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) mechanizmu zwolnienia, który pozwala na całkowite lub częściowe zwolnienie – w celu przeprowadzenia rozrachunku – oczekujących instrukcji rozrachunku zablokowanych przez uczestnika wydającego instrukcje.”;

5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Automatyczny częściowy rozrachunek

CDPW posiadają funkcję umożliwiającą automatyczny częściowy rozrachunek transakcji oparty na dostępności papierów wartościowych na rachunku dostawcy, bez konieczności ręcznej interwencji. Do takiego automatycznego częściowego rozrachunku kwalifikują się zestawione instrukcje rozrachunku, chyba że jeden z uczestników zrezygnuje z częściowego rozrachunku.”;

6) art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. CDPW oferują uczestnikom rozrachunek brutto w czasie rzeczywistym albo co najmniej trzy sesje rozrachunkowe w każdym dniu roboczym, lub połączenie obu tych rozwiązań. Sesje rozrachunkowe są rozplanowane w ciągu dnia roboczego z uwzględnieniem potrzeb rynku w oparciu o wnioski komitetu użytkowników CDPW.”;

7) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Funkcja automatycznego ustanawiania zabezpieczenia

CDPW ułatwiają swoim uczestnikom dostęp do śróddziennego kredytu gotówkowego pod zabezpieczenie za pomocą funkcji automatycznego ustanawiania zabezpieczenia. CDPW posiadające licencję bankową mogą bezpośrednio udzielać śróddziennego kredytu samodzielnie za pomocą funkcji automatycznego ustanawiania zabezpieczenia.”;

8) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) powód nieprzeprowadzenia rozrachunku w oparciu o informacje bezpośrednio dostępne dla CDPW lub przekazane mu przez jego uczestników”;

(ii) w lit. d) dodaje się ppkt (vi) w brzmieniu:

„(vi) transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub transakcje zwrotne sprzedaż-kupno”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. CDPW wymagają od uczestników, o których mowa w polach 17 i 18 tabeli 1 w załączniku I, aby co miesiąc zgłaszali im główne powody zaistnienia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz środki stosowane, aby im zaradzić.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. CDPW dokonują uzgodnień roboczych z uczestnikami, o których mowa w polach 17 i 18 tabeli 1 w załączniku I i którzy mają najistotniejszy wpływ na ich systemy rozrachunku papierów wartościowych, oraz, w stosownych przypadkach, z odpowiednimi CCP oraz systemami obrotu, aby analizować i eliminować, w miarę możliwości, główne powody zaistnienia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.”;

9) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Zgłaszanie przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku

1. CDPW przekazują właściwemu organowi i odpowiednim organom informacje, o których mowa w załączniku I, w tym środki, które te CDPW i ich uczestnicy planują zastosować lub zastosowali w celu poprawy wydajności rozrachunku w ramach systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW. Przekazują te informacje raz w miesiącu i do końca godzin pracy w piątym dniu roboczym następnego miesiąca.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują odpowiednie wartości w EUR. Każdego przeliczenia wartości na EUR dokonuje się z zastosowaniem oficjalnego kursu wymiany EBC z ostatniego dnia okresu sprawozdawczego, jeżeli ten kurs wymiany jest dostępny.

Na żądanie właściwego organu CDPW składają sprawozdania częściej i podają dodatkowe informacje o przypadkach nieprzeprowadzenia rozrachunku.

2. CDPW regularnie monitorują stosowanie środków, które oni sami i ich uczestnicy planują zastosować lub zastosowali w celu poprawy wydajności rozrachunku w ramach prowadzonych przez CDPW systemów rozrachunku papierów wartościowych, i na żądanie właściwego organu oraz odpowiednich organów przekazują im wszelkie istotne ustalenia wynikające z takiego monitorowania.

3. CDPW przekazują informacje, o których mowa w ust. 1, w standardowym formacie elektronicznym, ustrukturyzowanym tak, aby aplikacje mogły łatwo zidentyfikować, rozpoznać i pozyskać określone dane, w tym poszczególne stwierdzenia faktów, i ich wewnętrzną strukturę.

4. Wartość instrukcji rozrachunku, o której mowa w załącznikach I i III, oblicza się w następujący sposób:

- a) w przypadku płatnych instrukcji rozrachunku – jako kwotę rozrachunku elementu pieniężnego instrukcji rozrachunku;
- b) w przypadku nieodpłatnych instrukcji rozrachunku – jako wartość rynkową instrumentów finansowych, o której mowa w art. 32 ust. 3, lub, jeżeli nie jest dostępna, jako wartość nominalną instrumentów finansowych.”;

10) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Zastosowanie częściowego rozrachunku

1. Jeżeli w ostatnim dniu roboczym okresu przedłużenia, o którym mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, niektóre z odnośnych instrumentów finansowych mogą zostać dostarczone do uczestnika nabywającego, nabywający i niewywiązujący się ze zobowiązania członkowie rozliczający, członkowie systemu obrotu lub strony transakcji, stosownie do przypadku, dokonują częściowego rozrachunku początkowej instrukcji rozrachunku.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli odnośną instrukcję rozrachunku wstrzymano zgodnie z art. 8”;
- 11) w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 12) uchyla się załącznik II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229;
- 13) w załączniku III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 7 grudnia 2026 r. Niemniej jednak art. 1 pkt 3 lit. a) w odniesieniu do zmiany art. 5 ust. 4 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229, pkt 8 lit. a) ppkt (i), pkt 8 lit. b), pkt 8 lit. c), pkt 9, 11, 12 i 13 stosuje się od dnia 1 lipca 2027 r. Art. 1 pkt 3 lit. b), pkt 4, 5, 6, 7 i 10 stosuje się od dnia 11 października 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6.7.2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN